

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. Варна, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело №
20233100900333 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от С. И. Н., ЕГН *****, с адрес: *****, **срещу** Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София 1407, район Лозенец", ул."Джеймс Баучер"№87, с която са предявени кумулативно обективно съединени **искове** с правно основание **чл.432 КЗ и чл. 86 ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищцата **сумата от 28 000 лв.** /двадесет и осем хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, изразяващи се в претърпяна болка и страдание, емоционален стрес и негативни психически изживявания, в резултат на ПТП, настъпило по вина на водача на лек автомобил "*****" с ***** – В. Й.ов Й.ов, като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на предявяване на писмената застрахователна претенция: 26.09.22г. до окончателното изплащане на задължението.

ИЩЦАТА твърди, че на 30.06.2022г. около 11.00 ч. в гр.Варна, пътувала в лек автомобил "*****" с ДК №***** по бул."Приморски" до хотел "Модус" в посока бул."Цар Освободител", като заемала задна дясна седалка.В това време водачът на лек автомобил "*****" с ***** -В. Й.ов Й.ов предприел маневра обратен завой без да пропусне попътно движещия се от лявата му страна автомобил "*****" с ДК №***** . Последвал удар с предната част на автомобил "*****" с ДК №***** с лявата част на *****"с ***** . В резултат на удара ищцата получила силен удар в главата довел до открита рана по окосмената част на главата, травма на кръвоносни съдове на главата, изкълчване на челюстите, световъртеж, силно главоболие и гадене, разкъсно контузна рана

в областта на брадата, травматични отоци. Инцидентът е посетен от екип при СПП при ОД на МВР Варна, като на водача е съставен АУАН- 678264/30.06.22, във връзка с допуснато нарушение на разпоредбата на чл.38, ал.3 от ЗДвП с което е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. Ищцата твърди, че вследствие на получените увреждания не е можела да се обслужва самостоятелно, преустановила и трудовата си дейност, нарушил се е нейния ежедневен ритъм. Твърди, че имала неспокоен сън, съпроводен с кошмари от преживяното, налице бил и страх да се вози в автомобил. Била под силен емоционален стрес, който се отключвал, когато чуела за пътни инциденти. Появили се симптоми на тревожност, подтиснато настроение, понякога и липса на апетит. Твърди се, че към момента на произшествието, отговорността на водача на автомобила била покрита от ответника по силата на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със срок на покритие, валиден до 12.11.2022г. По отправената със заявление с вх. № 687776/26.09.2022г. застрахователна претенция, застрахователят не е отговорил и ищцата не е обезщетявана за претърпените от нея неимуществени вреди, въпреки представянето на всички необходими документи.

В срока по чл. 367 от ГПК / най-късно до 13.07.2023г./, по делото от ОТВЕТНИКА **НЕ Е** постъпил отговор на исковата молба. Такъв е депозиран на 20.07.2023г. с изпращането му чрез куриер на 19.07.2023г. В отговора си, ответникът оспорва като неоснователен иска на ищцата, като сочи, че не се бил осъществил деликтният фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на МПС "*****" с *****. Оспорва претендирания размер като неотговарящ на критериите за справедливост.

В насроченото открито съдебно заседание ищецът не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа предявените искове, моли за уважаването им и за присъждане на разноски по представен списък. За ответника се явява процесуален представител, който моли за отхвърляне на исковете, в евентуалност – за определяне на обезщетение в справедлив размер, както и за присъждане на разноски по представен списък.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Прието е за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че към 30.06.2022г. лек автомобил с марка "*****" с *****, е бил застрахован от ответното дружество Бул инс" АД, ЕИК: 831830482 със срок на валидност – 12.11.2022 г.

На л. 11 от делото е прието доказателство, установяващо, че ищцата е отправила застрахователната си претенция към ответника на 26.09.2022г. Не е представен отговор на застрахователната претенция.

На л. 10 от делото е приет Констативен протокол за птп с пострадали лица от 30.06.2022г., съставен от дежурен ПТП при ОД на МВР, в който е посочено, че водачът на л.а. ***** с ***** -В. Й.ов Й.ов предприел маневра обратен завой без да пропусне попътно движещия се от лявата му страна автомобил ***** с ДК №*****. Последвал

удар с предната част на автомобил "*****" с ДК №***** с лявата част на *****"с *****", като пострадала пътничката в л.а. ***** – С. И. Н., която получила контузия на лице.

На л. 73 и 74 от делото са приети АУАН и НП, издадени във връзка с настъпилото ПТП. Съобразно влязлото в сила на 15.09.2022г. НП на В. Й.ов, водачът на л.а. ***** с *****", нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 38 ал.3 от ЗДвП, като не пропуснал попътното движещо се ппс от лявата му страна, при завиване в обратна посока при недостатъчно ширина от другата част на платното.

На л.12 до л.27 е ангажирана медицинска документация / медицинско удостоверение, лист за спешен преглед, амбулаторни листи и болнични листи/, от която се установява, че непосредствено след ПТП-то ищцата е посетила спешно отделение. Получените увреждания са контузия на долна челюст, разкъсно-контузна рана в областта на брадата, травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания в гореописаните области. Впоследствие ищцата е посещавала лекари –специалисти в периода от 01.07.2022г. до 10.08.2022г., като се оплаквала от главоболие и световъртеж, болки в шийната област в резултат на ПТП-то и е поставена основна диагноза – мозъчно сътресение. Болничните листи са ѝ издавани за периода от 01.07.2022г. до 08.09.2022г.

По делото за установяване на механизма на ПТП е изслушано и прието заключението на инж. Й. М. по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза (САТЕ) – л. 77-79, което съдът кредитира като неоспорено от страните и кореспондиращо с останалия доказателствен материал. Вещото лице сочи, че на 30.06.2022г., около 11.00 часа, в гр.Варна, на бул. „Приморски“, в близост до хотел „Модус“, при платното в посока бул.„Цар Освободител“, съставено от две съпосочни пътни ленти е настъпило ПТП между два леки автомобила. Л.а. „***** Ц4“, с рег.№*****", с водач В. Й.ов Й.ов, ЕГН*****", движещ се в дясна пътна лента, отнел предимството за движение в права посока в съпоосочната му лява пътна лента, заемана от л.а.„*****", с рег.№*****", като предприел маневра обратен завой. В резултат на настъпилото ПТП били причинени вреди по предна част на л.а.„*****" и лява странична част на л.а.„*****", отговарящи на разположението и посоките на движение на автомобилите, както и травми на пътничката от л.а.„*****", С. И. Н., ЕГН*****", пътувала според посочените данни в ИМ на задна дясна седалка, отговарящи да са получени при съприкосновение с интериора на купето на автомобила. Основна причина за настъпилото ПТП е било поведението на водача на л.а.„*****", предприел обратен завой с навлизане в съседна лява лента, заета от друг автомобил

По делото е прието и изслушано заключението на д-р Д. Д. по допуснатата съдебно-медицинска експертиза (СМЕ), което съдът кредита като обективно, пълно, компетентно дадено и неоспорено от страните. Според него. От представената медицинска документация и проведения клиничен преглед, в резултат на ПТП на 30.06.2022год., като пътник на задна дясна седалка в лек автомобил, С. И. Н. получила мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана по лицето, контузия на долната челюст, кръвонасядания по лицето, дясното рамо, дясната хълбочна област и двете подбедрици. Описаните травматични увреждания са

резултат на удари с или върху твърди, тъпи предмети реализирани в областта на главата, дясната хълбочна област, долните крайници. В своята съвкупност описаните травматични увреждания са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Към момента на прегледа е налице белег по долната повърхност на брадата в дясно. Травматични увреждания от гореописания вид обичайно отзвучават в рамките на 2-3 седмици. При изслушването на вещото лице в съдебно заседание, проведено на 25.09.2023г., д-р Д. уточнява, че белегът ще остане завинаги, като същият е на видимо място, но не създава асиметрия в нормалния човешки облик. По отношение на мигрената, пояснява, че такава диагноза не е поставяна в приложената медицинска документация по делото, както и че мигрената не може да е вследствие на мозъчната травма.

По делото е прието и изслушано заключението на вещото лице Ч. М., по допуснатата съдебно-психологична експертиза (СПЕ). Според него вследствие на претърпяното ПТП непосредствено след инцидента ищцата е изпитала остър стрес и силен страх. По време на лечението си поради изпитваните силни болки, тя не е била способна да контролира ситуацията в която се намира, била е неспособна да полага грижи за себе си и детето си, което е предизвикало у нея напрежение и раздразнение. Изпитвала е страх и тревога от сериозно увреждане на здравето си впоследствие ПТП - да получи инсулт. Ищцата изживява случилото се изцяло травматично. Следствие на процесното ПТП са настъпили хронични здравословни проблеми /появата отново на мигренозни пристъпи, по нейни данни/ и това ѝ причинява дискомфорт. Също дискомфорт ѝ причинява пътуване с автомобил. Ако се приеме, че проявите на мигренната болест са били намалели до обикновено главоболие в периода от раждането на дъщеря ѝ до ПТП, и са се появили отново, инициирани от травмите получени от ПТП - събитието се е отразило силно негативно в психичен план, възобновените мигренозни пристъпи са породили у ищцата тревога, напрегнатост, безпокойство, разочарование, че мигрената освен върху качеството ѝ на живот влияе и върху планирането и дейността ѝ в ежедневието. Друго отражение на събитието е изпитваният страх при пътуване с автомобил и категоричният ѝ отказ от шофиране на автомобил, което частично нарушава нейната автономност. Психометрично оценено нивото на тревожност е високо, като водеща е генерализираната пред ситуативната тревожност. Това се интерпретира като склонност към улеснено провокиране на състояния на безпокойство и опасения и по-ниски способности за противодействие и ефективно справяне в ситуации на кумулативен стрес. Възможно е, тази тревожност да е новопридобита черта. Вещото лице в съдебно заседание, проведено на 25.09.2023г. заявява, че медицинска документация с диагноза „мигрена“ не му е била представяна, като за същата единствено съди по това, което ищцата му е изложила.

За установяване на твърденията на ищцата за претърпените болки и страдания, е разпитана свидетелката Й. И. Л., чиито показания съдът кредитира, доколкото кореспондират с останалия доказателствен материал. Свидетелката сочи, че в резултат на катастрофата, ищцата била със синини в областта на челюстта и на брадичката, с болки в главата, гадене и била доста притеснена. За около месец и половина се лекувала вкъщи и ѝ

бил и нарушен нормалния начин на живот. С дъщеричката ѝ били свикнали да излизат, а в случая се налагало често да си лежи вкъщи. Дори само това я карало да се чувства зле - и психически. Често плачела и сънувала кошмари. В автомобил все още ѝ било трудно да се качва. Оплаквала се е от главоболие, от което се оплаквала и към настоящия момент във връзка с мигренозните пристъпи на ищцата.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достига до следните **правни изводи**:

Съобразно чл.432 от КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380. Същевременно, разпоредбата чл.429, ал.1 от КЗ, предвижда, че застрахователят по договора за застраховка "Гражданска отговорност" се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

От законодателя е въведена допълнителна, специална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия срещу застрахователя на гражданската отговорност на виновния водач на МПС. Съобразно разпоредбите на чл.498, ал.3 от КЗ е предвидено изтичането на определен период от време от сезирането на застрахователя за доброволно уреждане на отношенията, а именно тримесечен срок, след изтичането на който са допустими за разглеждане съдебните претенции; втора хипотеза – в случай, че застрахователят е отказал да изплати и трета хипотеза – когато увреденото лице не е съгласно с определения или изплатения размер. В този смисъл на първо място съдът следва да прецени дали е допустим предявеният иск, т.е. ищецът следва да представи надлежни доказателства, че е сезирал застрахователя с искане за изплащане на застрахователно обезщетение, както и че е налице някоя от хипотезите, визирани в чл. 498 ал. 3 от КЗ. В настоящия случай, по отправената от ищеца застрахователна претенция, застрахователят не е платил в предвидения в чл. 496 от ТЗ тримесечен срок, което налага извод за допустимост на исковата претенция /първата хипотеза на чл. 498 ал.3 от КЗ/.

За успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ наличието на валидна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, както и наличието на основание застрахователят да покрие отговорността на водача на процесния автомобил при настъпилото ПТП; 2/ водачът на лек автомобил "*****" с ***** – В. Й.ов Й.ов, да е нарушил правилата за движение по пътищата, управлявайки застрахования автомобил и е предизвикал ПТП-то и 3/ именно в резултат на ПТП-то да са настъпили вредите, т.е. причинно -следствената връзка и конкретния вид и размер на вредите /характер, интензитет, продължителност и други/.

Част от обстоятелствата – тези по т.1 са безспорни между страните. Тези по т.2 се установяват от събраните доказателства – видно от съставения констативен протокол за птп,

както и от влязлото в сила наказателно постановление водачът на лек автомобил ***** с ***** – В. Й.ов Й.ов е нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 38 ал.3 от ЗДвП, като не е пропуснал попътното движещо се ппс от лявата му страна - л.а.*****, с рег. №*****, при завиване в обратна посока при недостатъчно ширина от другата част на платното и е предизвикал процесното ПТП, в който на задната седалка на л.а. ***** се е возила ищцата. Посоченият механизъм се установява и от вещото лице по изготвената и приета САТЕ, която не е била оспорена и от страните. Установяват се и останалите елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно че в резултат на процесното ПТП и ищцата е получила посочените от вещото лице по СМЕ травматични увреждания. Същите физически травматични увреждания се установяват и от медицинската документация по делото, както и от събраните главни доказателства посредством разпита на свидетелката Л. - мозъчно сътресение, разкъсно-контузна рана по лицето, контузия на долната челюст, кръвонасядания по лицето, дясното рамо, дясната хълбочна област и двете подбедрици. Също така е останал видим белег на лицето, който не създава асиметрия и може да се заличи единствено посредством пластична операция. Не се установиха обаче, останалите твърдения на ищцата, които биха имали отношение към определяне на интензитета на вредите, а именно, че трудовото правоотношение на ищцата е било прекратено поради настъпилото ПТП, дори напротив тези твърдения се опровергават от изложеното от св. Л.. По отношение на твърденията за мигренозните пристъпи, същите не са въведени своевременно – този въпрос е коментиран от ищцата едва пред в.л., изготвило заключението по съдебно-психологичната експертиза, поради което и съдът намира, че тези твърдения не следва да се коментират.

С оглед на гореизложеното и претенцията на ищеца се явява доказана по основание, като съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. С Постановление № 4 от 23.12.1968г. на Пленума на Върховния съд, което е постановено при действието на отменения ЗУС и е определено като задължително за съдилищата, съобразно Тълкувателно решение № 1 от 2010г. по тълк. д. №1/ 2009 г. на ВКС, са дадени надлежни разяснения за критериите, от които следва да се ръководи съда при определяне на размера на обезщетението по справедливост. Според мотивите в посоченото постановление, понятието "справедливост" не е абстрактно, а е такова свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В тази връзка, обективните обстоятелства, които следва да се имат предвид при определяне на обезщетението в случая, са именно възрастта на пострадалия, констатациите от

заклучението на експерта по СМЕ, установеното от писмените доказателства и възприетото от свидетелските показания. Ищцата е на 43 години към днешна дата, трудоспособна е, като в.л. д-р Д. посочва, че напълно се е възстановила от уврежданията, с изключение на видимия белег, който може да бъде премахнат единствено чрез пластична операция. Действително, че ищцата е търпяла болки, страдания и неудобства, като по отношение на периода, в който оплакванията са отшумели съдът приема, че това е месец и половина, в каквато насока са гласните доказателства и който период се установява и от представените болнични листи. В.л. Д. сочи обичаен период от 2-3 седмици, но в конкретния случай са събрани доказателства, които навеждат на период от месец и половина. По отношение на твърденията за негативни психични изживявания не се събраха данни те да са извън обичайните за ситуацията, като в.л М. не е установил депресивно състояние, а към момента ищцата се е възстановила до много голяма степен. Няма данни за периода от настъпване на ПТП-то до настоящия момент, тя да е посетила лекар с оплаквания, които да очертаят подобни емоционални преживявания, извън нормалните за преживяна травма.

След като съобрази посочените по-горе обстоятелства, настоящият състав намира, че справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД се явява обезщетението на претърпените неимуществени вреди в размер на сумата от **20 000 лв.**

По отношение на претенцията за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва от датата на предявяване на застрахователната претенция:

Претендираната дължима законна лихва върху сумите за обезщетенията за неимуществени вреди следва да се изчисли от най -ранната дата измежду следните: датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 ГПК или от датата на уведомяване или предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, съобразно разпоредбата на чл. 429 ал.3 от КЗ. В случая, ответното застрахователно дружество е уведомено за претенцията на ищеца на 26.09.2022г. и ответникът не е изплатил обезщетение, поради което претенцията следва да бъде уважена съобразно чл.429, ал.3 от КЗ от датата, на която е предявена застрахователна претенция от увреденото лице – 26.09.2022г.

По разноските:

Страните са направили искане за присъждане на разноски. Предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК и двете страни имат право на разноски съразмерно с уважената и отхвърлената част от иска. Следва да се има предвид, че ищцата е освободена от заплащане на държавна такса и разноски с Определение No 858 / 14.06.2023г.

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 38 ал.2 от ЗА на адвоката на ищеца следва да се присъди адвокатско възнаграждение, което съдът изчислява върху присъдените суми по реда на Наредба № 1 от 9 Юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения или това е сумата от 2341 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответната страна следва да заплати държавна такса

за уважената част от исковете по сметка на ВОС в размер на 862,92 лв., както и разносните за възнаграждения на вещи лица – 300 лв. по приетата САТЕ и 421,20 лв. по СПЕ, или общо 721,20 лв.

С оглед изхода от спора, съразмерно с отхвърлената част от иска и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, в полза на ответника се дължат разноски. Съдът намира, че претендираното от ответника адвокатско възнаграждение не му се следва – същият не е представляван от адвокат в производството. Депозираният отговор на искова молба е подаден извън срока, а процесуалното представителство е осъществено от юрисконсулт. Отделно не е ангажирано доказателство за неговото заплащане. Съдът изчисли, че съобразно отхвърлената част от исковете, на ответника се следва съответната сума за заплатено възнаграждение за вещо лице или сумата от 214,28 лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София 1407, район Лозенец“, ул.“Джеймс Баучер“№87, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. И. Н., ЕГН *****, с адрес: *****, сумата от **20 000лв. /двадесет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди, изразяващи се в претърпяна болка и страдание, емоционален стрес и негативни психически изживявания, в резултат на ПТП, настъпило по вина на водача на лек автомобил "*****" с ***** – В. Й.ов Й.ов, като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, **ведно със законната лихва** върху главницата, считано от датата на предявяване на писмената застрахователна претенция: 26.09.2022г. до окончателното изплащане на задължението, **на основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД**, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в частта за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди **за разликата над 20 000 лв. /двадесет хиляди лева/ до предявения размер от 28 000 лв. /двадесет и осем хиляди лева/**, **като неоснователен.**

*СУМИТЕ могат да бъдат заплатени от Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, в полза на С. И. Н., ЕГН *****, чрез клиентската сметка на адвокат С. С. с IBAN: ***** при „Обединена българска банка“ АД.*

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София 1407, район Лозенец“, ул.“Джеймс Баучер“№87, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на Варненския окръжен съд сумата от **862,92 лв./осемстотин шестдесет и два лева и деветдесет и две стотинки/**, представляваща дължимата държавна такса, както и сумата от **721,20 лв. /седемстотин двадесет и един лева и двадесет стотинки/**, представляваща дължимите разноски за заплатени възнаграждения за вещи лица, като и сумата от **5 лв. /пет лева/**, държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист, **на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.**

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София 1407, район Лозенец", ул."Джеймс Баучер"№87, **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Б. С. – член на Варненска адвокатска колегия, със съдебен адрес: *****, сумата от **2 341 лв. /две хиляди триста четиридесет и един лева/**, представляващи адвокатско възнаграждение за осъществена от последния безплатна адвокатска помощ, изразяваща се в процесуално представителство и защита на ищцата С. И. Н., ЕГН *****, с адрес: *****, в производството по т. д. № 333/2023г. по описа на Окръжен съд – Варна, **на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв.**

ОСЪЖДА С. И. Н., ЕГН *****, с адрес: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Застрахователно дружество „Бул инс“ АД, ЕИК: 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София 1407, район Лозенец", ул."Джеймс Баучер"№87, сумата от **214,28 лв. /двеста и четиринадесет лева и двадесет и осем стотинки/**, представляваща съответната част от направените разноски за депозит за вещо лице, **на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____